

LENNGREN, ANNA MARIA

**Pojkarne och Flickorna. =Anon=. Stockholm,
tryckt uti Sohmiska tryckeriet, 1808.**

Stockholm
1808 :

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400-till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
- Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- *Sök:* Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- *Klipp & klistra:* Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkoren på svenska: <http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service.

Mer information finns tillgängliga via <http://books2ebooks.eu> alla boken.

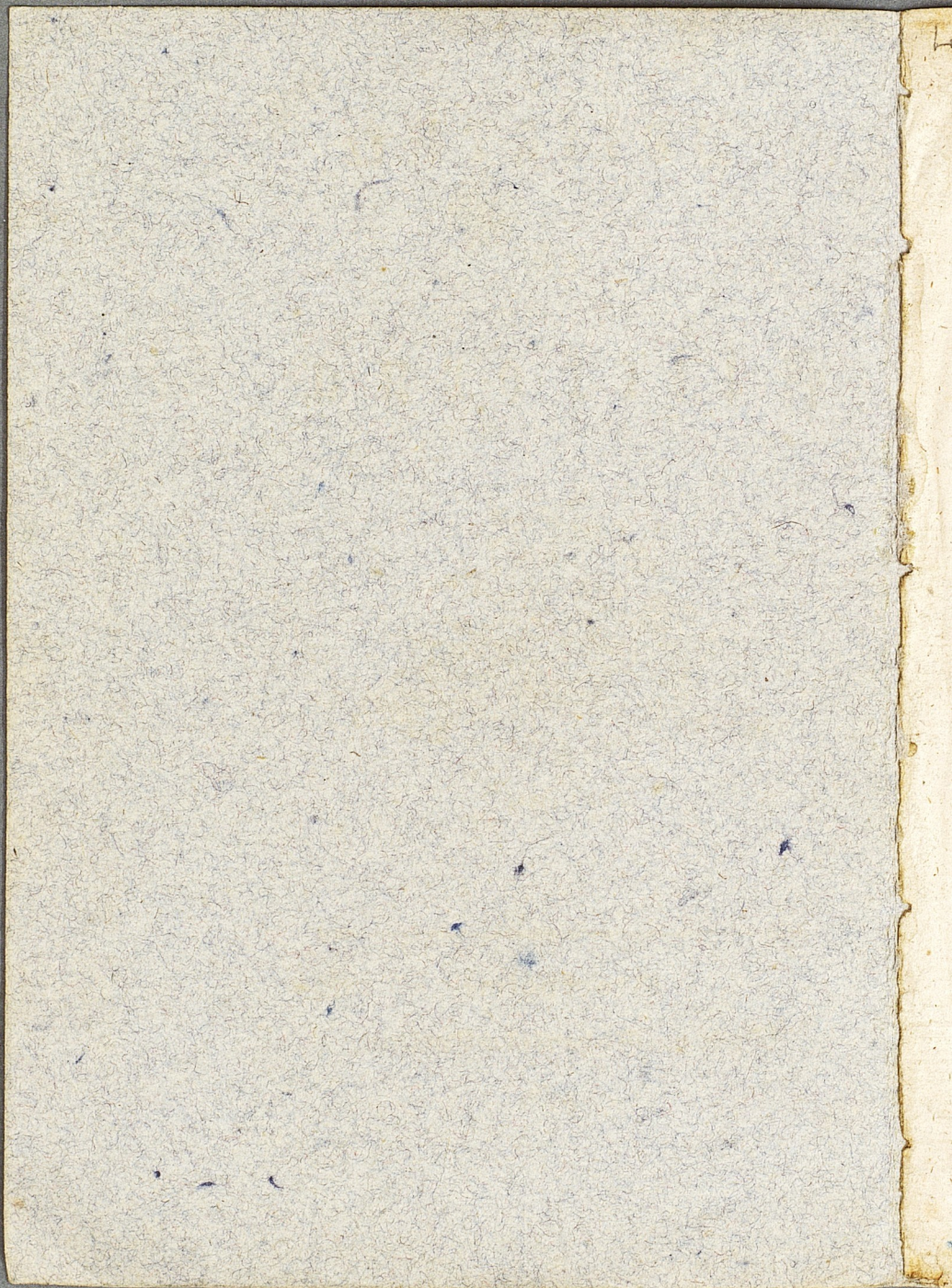
- <http://search.books2ebooks.eu/>

LENNGREN A.M.
Pojkarna och flickorna

litt Sv.
(Pm)

1700 - 1829

St. Klara
1808

LENNGREN.

Vitt. Lu.

(Bv)

1760-1829

Wojkorne

och

Slickorna.

Stockholm,

Tryckt uti Sohmska Tryckeriet,

1808.

30

074

Pojkarne.

Jag mins den ljufwa tiden,
Jag mins den som i går,
Då oskulden och friden
Lätt följde mina spår;
Då lasten war en håra,
Och sorgen snart förswann;
Då alt utom min låra
Jag lätt och lustigt fann.

Uppå min mun war löjet,
Och hålsan i min blod,
I själen bodde nöjet,
War månniska war god;
Hwar pojke, glad och yster,
War straxt min hulda bror;
Hwar flicka war min syster,
Hwar gumma war min mor.

Jag

Jag mins de fria fälten
Jag mått så många gång.
Der ofta jag war hjelten
I lekar och i språng;
De tusend glada spratten
I sommarns friska wind,
med fjärlarne i hatten
Och purpurn på min kind.

Af falskheten och svöcken
Jag wiste intet än,
I hwar kamrat af leken
Jag såg en trogen vän;
De långa lömska lifwen
Dem kände icke wi;
När driflen war gifwen,
War wreden och förbi.

Ej skilnad til personer
Jag såg i ndjets dar;
Bondpojkar och baroner
Allt för mig lika war;
I glädjen och i yran,
Den af oss rassa barn,
Som gaf den längsta lyran
War den förnämsta karin.

Ej fanning af oss döljdes
Uti förtjenst och fel;
Owäldigheten följdes
Wid minsta kaggospel;
Den trasigaste ungen
Wann priset wid vår dom,
När han slog riktigt kungen
Och grefwen kasta bom.

Hur hördes ej vår klagan,
Wårt spåda hjerta swed,
Wid bannorne och agan
Som någon lekbror led;
Hur glad at få tillbaka
Den glädje riset slöt,
Min enda pepparkaka
Jag med den sorgsna bröt.

Men, mina ungdomswänner,
Hur tiden ändrat sig!
Jag er ej mera känner,
I kännen icke mig.
De blifwit män i Staten
De forne pojkarne,
Och kistwas nu om maten,
Och slåß om titlarne.

Med

Med fyrti år på nacken
De streta i besvär,
Tungt i den branta backen
Där Lyckans Tempel är. —
Hwad ger då denna Tårnan.
Så sökt i alla land?
Kallt hjerta under stjernan,
Gul hy och granna band.

Glickorna.

Ann glättiga och unga,
I systerliat förbund,
Kom Glickor låt oss sjunga
Och fröjdas änn en stund!
Ann oskulden och Wären
Med purpur ströe wår kind,
Och ger de mörka håren
Til lek åt Wästans wind.

Men snart den kulna Hösten
Oss der i förwäg står,
Och tystar denna rösten,
Och bleker dessa hår;
Då Hårjarn mirrenkronan
Från Glickan lifligt stjal,
Som sjunger med Martronan:
Du snöda Werld farwål!

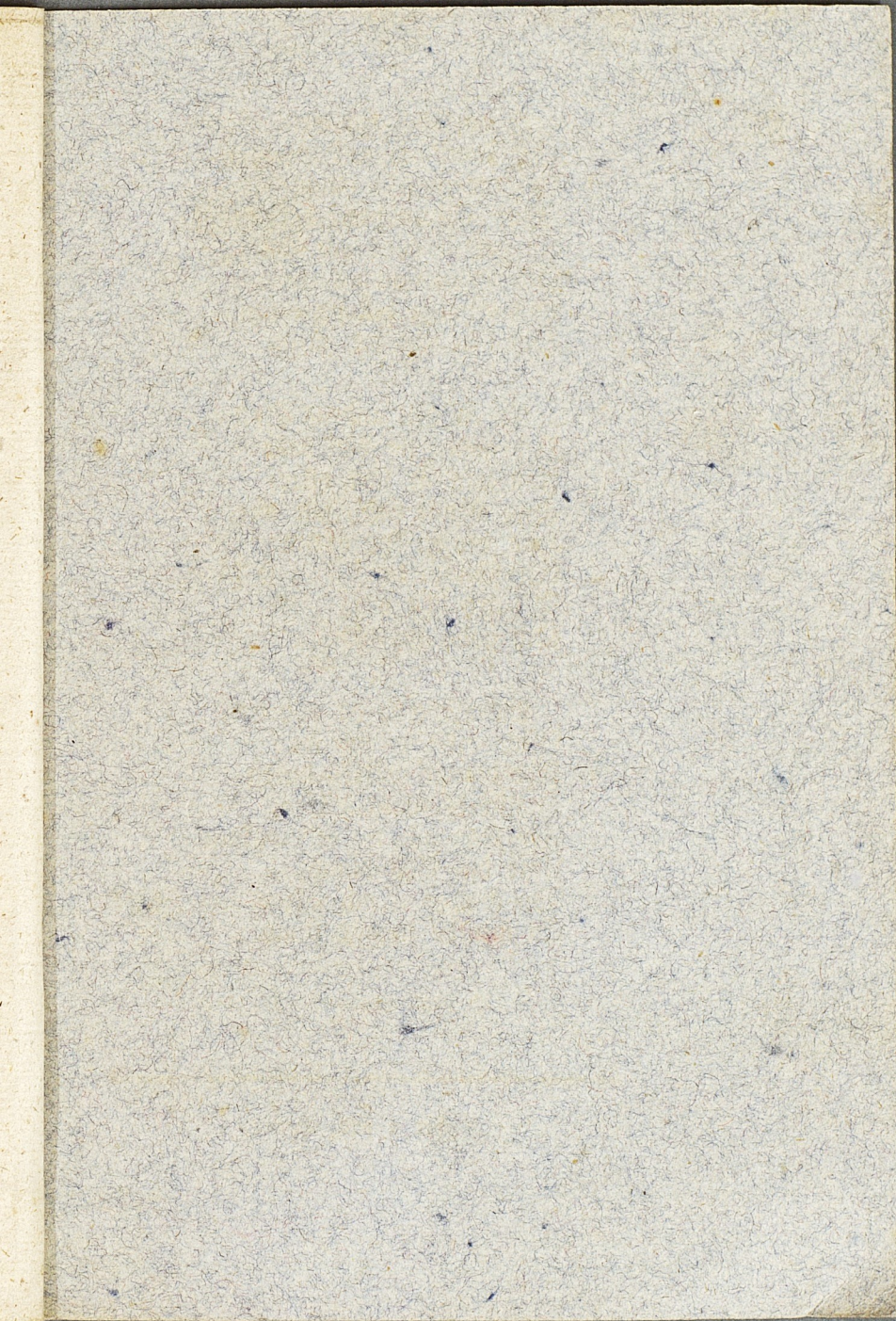
Men innan denna tiden
Wår liflighet förtar,
I oskulden och friben
Förlångom glädjens dar.
Det är för söt på bygden
At dansa om ibland:
Ev känslan der och dygden
Så sölas hand i hand.

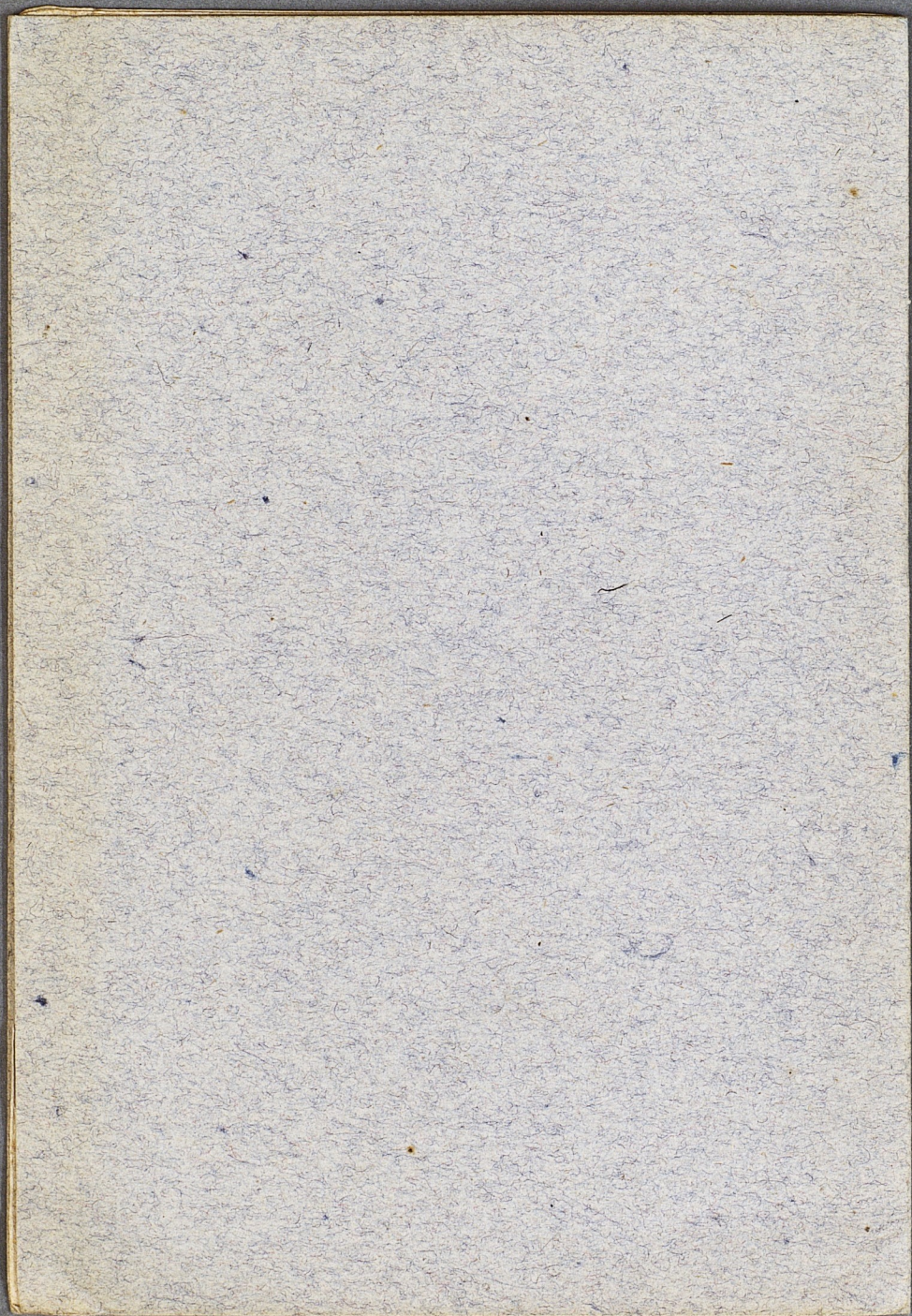
Stor

Stor sak i Hofwets Salar,
Och konst och twång och flärd!
Uti landets fria dalar
War glädjen blott beskärd:
Ty der är godt och roligt,
Och enkelt sant och rent,
Och wänligt och förtroligt,
Och lika talt och ment.

En är den andras Syster,
Och gosen är wår bror
Fast han är liter yster,
Han menar wäl, jag tror.
Han ber en kys allena:
Gif honom den! . . . se så
Wi äro lika rena
Och goda wi ändå.

End, Glicka, då naturen,
War enkel frei och öm!
För dig är glädjen buren
I listwets morgondröm,
För dig; när du ock waknar
Uttur din sälla blund,
Du ångrar ej och saknar
En menlös flygtad stund.

www.books2ebooks.eu